

[Justitsministeren]

sidste folketingsvalg er at betragte som midlertidige medlemmer af folketinget, så kan der være en god og rimelig mening i at strække immuniteten så langt, at man siger, at på det tidspunkt træder den i kraft for samtlige de 179, som man mener det er konstateret er blevet indvalgt.

Det er altså de to tidspunkter, det drejer sig om: det, på hvilket man objektivt kan foretage konstatering efter en optælling – ikke når valgbrevet er modtaget af nogle, men når man efter denne objektive konstatering udsender valgbrevene – og det tidspunkt, da folketinget samles til det første møde, hvor der selvfølgelig skal være mulighed for, at de pågældende, der af den ene eller den anden grund kan være afskåret fra det, får tilstrækkelig lejlighed til at komme frem til folketinget, så de kan være i salen den dag, folketinget mødes.

Jeg går gerne ind i en nærmere drøftelse af det i folketingsudvalget. Det kan efter min mening blive vældig interessant, som statsret altid er det.

Lenger (VS):

Jeg er da glad for, at ministeren fastslår, at jeg citerer korrekt fra justitsministeriets notat af 29. december 1983. Det er mere, end ministeren gør. Ministeren siger nemlig, at det, der står dér, er, at løsladelse skal ske, når det er endeligt og objektivt fastslået, hvem der er valgt.

Nej, det står der netop ikke. Der står: »endeligt og objektivt fastslået, at den pågældende er valgt«, og det er noget andet, for hermed begynder ministeren ved hjælp af upræcise citater at fortolke sig frem til det, der faktisk skete efter den 10. januar. Da fortolkede man ud fra, at man skulle vente, indtil man havde set, hvem der var valgt. Det, der faktisk står, er, at det afgørende er, at man har konstateret, at »den pågældende er valgt«.

Det kan godt være, at det i ministerens øren lyder noget selvkomponeret, hvis vi siger, at der ikke står noget i grundloven om, at man ikke kan lade den parlamentariske immunitet gælde for flere end 179. Jeg mener ikke, det er specielt selvkomponeret. Det, der er det reelle indhold i det, er såmænd bare en ret, som bestemte mennesker til hver en tid har til ikke at blive fængslet, og en

sådan ret behøver ikke at være sikret i grundloven.

Jeg er helt klar over, at der har været diskussion om fortolkningen af den parlamentariske immunitet gennem længere tid, og at der ud over egentlige ændringer også er sket ændringer i fortolkningerne. Men det, der for mig at se er den afgørende ændring, der er sket, hvad lovteksten angår – og det var grunden til, at jeg nævnte grundloven af 1915 – er, at her fastslår man, at det drejer sig om fængsling af enhver art. Formuleringen er noget anderledes, men indholdet er, at det er fængsling af enhver art, man taler om. Det stod der ikke før 1915, og det er den afgørende ændring for mig at se.

Til justitsministerens og fru Aase Olesens spekulationer vil jeg sige, at det altså ikke går at tillægge mødetidspunkterne nogen særlig betydning. Det har man også gjort tidligere, og det måtte have som sin konsekvens, at så ville parlamentarisk immunitet heller ikke være gældende i sommerferierne f.eks. Så den snak om mødetidspunkter er for os helt uacceptabel. Det kan ikke være spørgsmålet om, hvornår der er møder i folketingssalen, der afgør, om den parlamentariske immunitet er gældende, heller ikke de første 14 dage efter et valg. Det ville have nogle ret uheldige konsekvenser, og det er jo også sådan, at man faktisk er valgt fra en ganske bestemt dato, når man er medlem af folketinget, og den er i hvert fald objektivt konstaterbar, i det mindste efterfølgende. Det, vi så diskuterer, er, hvor lang tid der skal gå, efter at man rent faktisk har foretaget konstateringen, og indtil parlamentarisk immunitet er gældende.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil sige til hr. Lenger, at fordi man ikke er enig med VS, betyder det ikke nødvendigvis, at man har et uklart standpunkt. Det kunne jo tænkes, at man var direkte uenig i det, der stod i VS' forslag. Det kunne faktisk også tænkes, at VS' forslag var så uldent og uklart, at det ikke løste det problem, som det angiver at det vil løse.

Jeg har ikke talt om, at folketingsmedlemmer kun skulle være immune, når der var møder. Jeg har talt om, at man kunne overveje, om immuniteten først skulle indtræde,